

מ"ת 7490/03/22 - עמית רובשקין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנוב
מ"ת 7490-03-22

בעניין: עמית רובשקין
נגד
מדינת ישראל
המבקש
המשיבה

ב"כ המבקש: עו"ד אלון בן זיו
ב"כ המשיבה: עו"ד דולי מזעל

החלטה

1. לפניי בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטה שנתנה על ידי ביום 19.5.22, ואשר בה הוריתי על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. המבקש עותר לכך שבית המשפט יורה על שחרורו מהמעצר, ולכל הפחות יורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני תחת מעצר ממש.

רקע

2. נגד המבקש ואדם נוסף (אודי ביטון) הוגש כתב אישום המייחס לשניים ביצוע עבירות של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות; כניסה והתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע פשע; ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. עם הגשת כתב האישום המשיבה הגישה בקשה להורות על מעצר השניים עד לתום ההליכים המתנהלים נגדם.

3. בכתב האישום נטען, כי ביום 2.1.22 הנאשמים הגיעו לביתם של המתלוננים, זוג נשוי, המתגוררים בבית שמש. הם דפקו על דלת הבית, וכשהמתלוננת פתחה את הדלת הם אמרו לה בכזב כי הם חשמלאים אשר הגיעו בהזמנתה. המתלוננת אמרה כי לא הזמינה חשמלאים והחלה לסגור את הדלת. בשלב זה הנאשמים דחפו את הדלת והתפרצו לתוך הבית.

4. בכתב האישום נטען, כי המבקש הוציא חפץ שנחזה כאקדח, הצמיד אותו לראשה של המתלוננת ותפס את גרונה. הנאשמים תפסו את המתלוננת, גררו אותה לסלון הבית ודחפו אותה כך שהיא נפלה על הרצפה. לאחר מכן הם החלו לאיים על המתלוננת שיהרגו אותה. בתגובה לכך המתלוננת החלה לצעוק לעזרה.
5. בעקבות צעקות המתלוננת, המתלון עלה מהקומה התחתונה של הבית לסלון. על פי כתב האישום, הנאשמים ראו את המתלון וצעקו לעברו "איפה הכסף?". המתלון בתגובה צעק עליהם שילכו מביתו. בתגובה לכך, המבקש כיוון לעבר המתלון את אקדח הדמה ואיים להרוג אותו.
6. בשלב זה המתלון ניגש למבקש והוריד ממנו את מסיכת הפנים וניסה לצלמו באמצעות המכשיר הנייד שלו. בתגובה לכך, המבקש היכה את המתלון באגרופים בחזה ובפנים אשר גרמו למתלון ליפול לרצפה. אז המבקש איים עליו שוב שיהרגו.
7. הנאשם האחר גרר את המתלוננת למטבח תוך שהוא מחזיק אותה בצוואר ומקשה עליה לנשום. אז המתלון התרומם מהרצפה ונכנס למטבח בעקבות המתלוננת, והמבקש רץ אחריו. המתלון ניסה לקחת את האקדח מידיו של המבקש והוא דחף את המתלון והפילו לרצפה, בעוד הנאשם ממשיך להחזיק את המתלוננת בצווארה.
8. בהמשך, המתלוננת לקחה מגב עץ שהיה במטבח וניסתה להכות את המבקש על מנת שישחרר את בעלה, ואולם הנאשם האחר לקח ממנה את המגב בעודו ממשיך להחזיקה בצוואר. חרף זאת, המתלוננת הצליחה לשלוח הודעה בקבוצת הווטסאפ של הבניין כי מתבצע שוד בביתה, ואחד הנאשמים לקח את הטלפון מידה וזרק אותו. המתלוננים המשיכו לצעוק לעזרה מעת לעת.
9. בשלב זה, ומסיבה שאינה ידועה למשיבה, הנאשמים ברחו מהבית.
10. על פי המתואר בכתב האישום, למתלוננת נגרמו שפשופים בצווארה ובגבה והיא סבלה מכאבי גב, ולמתלון נגרמו שפשופים וכאבים בגופו.
11. בא כוחו דאז של המבקש הסכים שקיימות ראיות לכאורה לעבירות שהמשיבה מייחסת למבקש. הוא טען, כי יש להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר אצל עמותת "אכפת". במסגרת הדיון בבקשת המשיבה למעצר עד תום ההליכים הזמנתי וקיבלתי תסקיר של שירות המבחן. מטעמים של צורך החלטה זו אינני רואה צורך להאריך בהם, שירות המבחן לא ראה להמליץ על שחרורו של המבקש. בנוסף, בחנתי את אפשרות שחרורו של המבקש לחלופת מעצר אצל עמותת "אכפת". במסגרת בחינה זו שמעתי את דבריו של נציג העמותה, מר יוגב קניג, שהתייצב לאחד הדיונים.
12. לאחר ששקלתי בדברים הגעתי לכלל מסקנה שיש להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. מסקנה זו התבססה על חומרת העבירות המיוחסות למבקש ואשר מצביעות על הסכנה הנשקפת מפניו אם ישוחרר; העובדה שלחובתו של המבקש 4 הרשעות קודמות

הכוללות עונשי מאסר, וכן עונש מאסר על תנאי בר הפעלה. העובדה שהמבקש השתחרר ממאסר שהוטל עליו בתיק קודם כחמישה חודשים בלבד לפני האירועים מושא כתב האישום; וכן דמותו של המבקש כפי שהיא עולה מתסקיר שירות המבחן; בנוסף, נתתי משקל לעובדה שחלופת המעצר שהוצעה אינה מפוקחת על ידי רשויות המדינה, ומצאתי שאין בה כדי לתת מענה ראוי ומספק בעניינו של המבקש.

התיק העיקרי

13. מאז מתן החלטת המעצר שמיעת הראיות בתיק העיקרי הסתיימה. בהחלטה שניתנה על ידי כב' השופטת ד' כהן-לקח שלפניה מתברר התיק העיקרי נקבע, כי על המשיבה להגיש סיכומים בכתב עד ליום 12.3.23, היינו בעוד שבוע, ועל המבקש להגיש סיכומים בכתב עד ליום 2.4.23. כמו כן נקבע כי סיכומי הצדדים בעל פה יישמעו ביום 3.4.23.

הבקשה

14. הבקשה הוגשה על ידי בא כוחו החדש של המבקש, שהחליף את בא כוחו הקודם לאחר ששמיעת הראיות בתיק העיקרי כבר הסתיימה. ב"כ המבקש ער לשלב המתקדם מאד שבו התיק העיקרי מצוי, ואולם הוא סבור שניתן לקבוע כבר עתה שלא קיימות ראיות אשר בהסתמך עליהן ניתן להרשיע את המבקש. משכך הוא טוען, כי יש להורות על שחרורו של המבקש כבר עתה.

15. ב"כ המשיבה חולקת על טענת המבקש בשאלת דיות הראיות, והיא טוענת כי התשתית הראייתית הקיימת נגד המבקש איתנה ומבוססת. בכל מקרה ב"כ המשיבה טוענת, כי יש להותיר את ההכרעה בשאלת קיומה של תשתית ראייתית לצורך הרשעתו של המבקש, בידי המותב שלפניו התנהל ומתנהל התיק העיקרי.

דין והכרעה

16. דומה שאין חולק על כך שהראיה העיקרית הקיימת לחובת המבקש היא מסכת קורונה שנמצאה בסלון הבית שבו אירעו האירועים המתוארים בכתב האישום, ואשר עליה התגלה DNA של המבקש. המבקש מבקש לתת הסבר להימצאות ה-DNA שלו בזירת העבירה, והוא מסתמך בין היתר על כך שעל המסכה התגלה גם DNA של אדם אחר שעוצמתו חלשה, כך שלא ניתן לדעת מי הוא. כמו כן המבקש מפנה לעובדה שהנאשם האחר, אודי ביטון, הודה בינתיים בביצוע העבירות, וטען כי ביצע את העבירה עם אדם אחר.

17. המשיבה טוענת בתגובה, כי ה-DNA העיקרי והמובהק ביותר שהתגלה במסכה הוא זה של

המבקש. לדברי המשיבה, בנוסף להימצאות ה-DNA של המבקש על המסכה יש מספר חיזוקים, ובכלל אלה שיחות טלפון שהתקיימו בין המבקש לבין אודי ביטון בבוקר האירוע, והעובדה שהמבקש הרחיק את עצמו מביטון. המשיבה סבורה שאין לתת משקל רב לדברי ביטון בדבר ביצוע העבירות עם אדם אחר, שכן פרט לכך שביטון נקב בשמו של האדם האחר הנטען, הוא לא מסר לגביו פרטים נוספים.

18. כאמור, התיק העיקרי נמצא בשלבים מתקדמים מאד. לאחר שהצדדים יסכמו את טענותיהם בית המשפט ייתן את הכרעת הדין. משכך, אני סבור כי לא יהיה זה נכון שבמסגרת החלטה זו אערוך ניתוח מפורט של הראיות. יש להותיר עניין זה למותב הדן בתיק העיקרי.

19. לצורך מתן החלטה בבקשה המונחת לפניי, די בכך שאומר כי התשתית הראייתית הקיימת; יתר הנסיבות שעליהן עמדתי בהחלטתי מיום 19.5.22; והעובדה שמשפטו של המבקש מצוי לקראת סיום, אינם מצדיקים היענות לבקשה ושחרורו של המבקש מהמעצר.

20. **סוף דבר.** לא ראיתי מקום להורות של שחרורו של המבקש, ועל כן אני מורה על דחיית הבקשה.

21. **בהתאם למוסכם, המזכירות תשלח לצדדים העתק מההחלטה.**

ניתנה היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.